

Rásandi uglur hegður eyga út á einum ungum manni.

Uglurin, sum bældi í einum træ, kastaði seg knappliga niður yvir ein húskall og reiv og skemdi andlitið so ræðuligt sum hugsast kann. — Læknarnir á ríkishospitalinum máttu í stundini taka eygað burtur.

Ein merkilig og óhugnalig hending fór fram í einum av teim seinastu døgnum í Sundbylille við Frederikssund. Ein stórur uglur, sum eigur í einum træ ultið fyrri garðin, yvirfall ein húskall og reiv og skemdi andlitið á honum so út av lagi ræðuligt, at hann mátti missa annað eyga.

Hesin neyðar maður, ið er 25 ár og tænar hjá einum bónda, Aksel Frandsen, hevði verið úti í fjósinum eftir nokrum neytum, tá ið hann á veginum út aftur knappliga sær eitt svart, sum við snarljósfærð og heilt ljóðleyst kemur súsand niður úr einum træ sum stóð har tætt við.

Tað var ein stórur náttuglur, sum rásandi flegg í høvdið á húskallinum. Andersen, so æt húskallurin, royndi at verja fyrri sær við báðum hondum so væl hann kundi. Men hin ovursinti uglurin fekk kortini volt honum tilíkar skeinur, áðrenn hann fór frá honum og flegg burtur, at hin neyðar húskallurin datt sum deyður til jarðar.

Hitt vinstra eygað var ein einasti sveiti.

Húskallurin rópti og skriggjáði av pinu og tveitti seg niður á steinbrúnna — og lá sum deyður. Her funnu garðsins fólk hann liggjandi vitleysan við blóðinum rennandi úr teim herviligu skeinum í andlittinum, sum uglurin hevði volt honum.

Tá ið Andersen rakaði við aftur, rópti hann, at hann ikki kundi siggja við tí eina eyganum, og tá ið menn finga vaskað blóðið av honum, vísti hitt

vinstra eygað seg at vera ein einasti sveiti. Eygað var heilt og als sundur høggt av uglins hvassa nevi. Skjótast møguligt varð læknin Gejlager, Frederikssund, tilkallaður, og aftaná eina fyribils umbinding skipaði hann hin unga húskallin innlagdan á ríkishospitalið, har teir hava eina særliga deild fyrri kirurgiska eygnarókt.

Men heldur ikki har var nakað hjá læknunum at gera. Eygað var so illa viðfarið, at tað við tað sama mátti takast burtur fyrri at bruni ikki skuldi koma í tað.

Hetta við ugla er eitt særstakt tilfelli, uglur er vanlig á ógvaliga góðsligur fuglur.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibelttime.
Torsdag Kl. 5½: Mindsteafdelingen.
Kl. 8. Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6½: Yngsteafdelingen.

Frelsens Hær.

Söndagens Møder:
Kl. 10½: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Söndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

Trillingar.

Um hvítusunnuna frættist, at ein kona í Sørvági, Benedikte Heinesen hevði fingið trillingar, tveir dreingir og eina gentu. — Dreingirnir doyðu og vórðu jarðaðir miðvikudagin, meðan gentan livir.

KØDCENTRALEN

TH. 173. KONGEBROEN TH. 173.

Allid 1. Kl. ungt Oksekød,
Paalæg og Konserver.
En Gros & En Detail.
Bygdeordrer ekspederes omg.

Cement.

Med P/F Skipafelagið's Ekstra-damper hjemkommer et større Parti Cement, der sælges til billigste Priser direkte fra Skib ved dettes Anløbspladser.

Valdemar Lützen.

Telefon 16 - 32 - 68.

Ringfelagsfundur.

Føroya javnaðarflokkur hevði ringfelagsfund 20. og 21. í hesum mánaði í Havn. Til viðgerðar vóru nokur og 30 mál — felagsmál og mál teim ókonomisku viðurskiptunum í Føroyum viðvíkjandi. Nývaldir í nevndina vórðu: Hans J. Jacobsen, Tórshavn, og Hans Dalsgaard, Skálavík.

Heimkomin skip.

Saltair 14.000, Little Emma 13.000, Mignonette 10.000, Sigrid 9.500, Gudrun 13.000, Silver Lining 10.000.

Jeanne d'Arc.

Hitt stóra franska herskipið Jeanne d'Arc kom á Havnina leygardagin og lá her í try samdøgur. Fyrsta hvítusunnudag lat tað tvær flúgvimaskinur, tað hevði við, flúgva yvir Havnini og her í náð. Seinna partin sama dag sluppu fólk umborð at siggja skipið.

Boltleikur.

Annar hvítusunnudag var boltleikur í Havn millum H. B. og menn av franska herskipinum. H. B. vann við 3 málum móti 2.

Kongsdagurin.

Tað er rímligt, at nógv stás varð gjørt í Havn leygardagin, tí tá hevði Christian kongur X.

Kappróður á Norðoyastevnuni.

Konufólkamannaðir so væl sum mannfólkamannaðir bátar verða hevði bodnir til kappróður á »Norðoyastevnuni», ið verður hildin 5. og 6. juni. Kappróðurin verður leygarkvöldið 5. um 7-8 tíðina.

Bátar, ið skulu rógva, eiga at melda seg hjá beddingsmeistarum, Petur Joensen, innan 4. juni.

»Norðoyastevnarinnar» vegna
Hákon Djurhuus.

Kun med rustfrit Staal kan opnass en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:
Køkkenborde med indbygget eller løst **Vask**, — — — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren
Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 258.

»regjort» í 25 ár. Kommunan »spillaði» seg út at pynta býin, og tað eydnaðist henni (meir og minni) væl. Hon hevði fingið sett upp eitt »springvatu í ánni, eitt vakurt ljóstorn á tinghúsvøllinum og í ymsum urtagørðum vóru lodg elektrisk ljós í ymsum litum — og hetta var næstan tað vakrasta. Fleiri almennir bygningar »illumineraðu» og sama einstok privat. Í einum vindeygga í tinghúsinum stóð ein hátalari og rópti jubileumstalurnar úr Keymannahavn.

Fresarin.

Í vár hava Havnarmenn haft góða hjálp til saksingina. Ein »fresari», ið Arne Hdydal eigur, hevur kunnað fingist til leigu, og tað má sigast, at hann hevur verið nógv brúktur, sum heldur ikki er loðið, tí hann arbeiðir bæði skjótt og sera væl. Hann saksar einar 8 tummar djúpt, og moldin verður so fin sum besta havamold. Hesin fresari

er so lítil og handigur, at tað ikki veldur nevniðvan trupulleika at fáa hann á nakra træ.

Tað hevði haft stóran týðning fyrri landbrúkið, um traðarmenn kundu fingið lætta og bíliga atgongd til allar vanligar landbrúksmaskinur.

Eldur í!

Seinasta leygarkvöld kom róp í f Havn, at eldur var í húsum frá Toru Poulsens. Eldurin var lítil, og tað eydnaðist at fáa slókt, ultið at seta sproytturnar til. Skaðin var sostatt ikki nevniðverdur.

„Vigelant.“

Dekksbáturin »Vigelant», ið er keyptur av J. Haraldsen í Fuglafirði, ger seg út til hákellingaveiðu. Eftir hvat ið sigst, skal hann hava kanón at skjóta brugdu við.

GUNHILD:

Hvussu kom tað í hjá tykkum? Vildu abbi og omma tað væl?

SIGVALDUR:

Ja, tey vildu tað vordid sum væl, men eg hevði altid sjálvur hugsad, at hon skuldi tað verða, um eg kundi fáa hana.

GUNHILD:

Og væl bar til hjá tykkum?

SIGVALDUR:

Tað gekk alt væl í hond við tí. Foreldrum mínum dámdu tað væl. Hon var av so góðum fólki.

GUNHILD:

Tað kann eg ætla, at tað var tí abbi og omma vildu tað so væl.

SIGVALDUR:

Tey roknaðu so nógv við slekt tá í tíðini.

GUNHILD:

Tað man ikki vera byrturdeytt við tí nú heldur.

SIGVALDUR:

Tað merkiligasta av øllum var, at vit onga tíð hevdu sæst fyrr. Kortini hevði eg hugsad um hana altid og samt, og tað fyrsta, hon segði fyrri mær, tá tað var gingið í lag hjá okkum, var, at hon eisini altid hevði hugsad um meg, tó at hon ikki hevði sæð meg fyrr.

GUNHILD:

Vóru tit so góð fyrstu ferð, tit sóust, meðni?

SIGVALDUR:

Ja, við fyrsta eynakast.

GUNHILD:

Og hvussu varð tað stóri við kærleikanum tykkara millum?

SIGVALDUR:

Hann varð við at vaksa, sum tíðin gekk.

GUNHILD:

Ja, hatta er undarligt við hasum, tygum nú hava sagt mær, og eg havi fingið so gott av tí, at eg ikki kann siga frá. Kanska er tað so, at tvey og tvey eru skapað hvørt til annað, og at

sum gongur eina í illveðrinum og hevur tað so ringt, tí tað sáknar ta flógvu móður ullina at verma seg við. Nakað tað sama hevði eg tað ta fyrstu tíðina, og ofta græt eg meg í svøvn av longsuli eftir móður míni. Sami longsulin kann koma á meg enn, tá eg eri einsamall.

SIGVALDUR:

Hetta hava vit aldri talað um fyrr, men soleiðis gekkst mær eisini. Tað man vera tað ringa, ið nú hongur yvir, sum fær okkum at tala.

GUNHILD:

Ja, tað tykist at lætta so væl, tá ein fær talað út um tað, ið tyngir, men eg hugsi, tað liggur til ætt okkara ikki at gremja okkum fyrri øðrum.

SIGVALDUR:

Tað er sum tú sigur. So var móðir mín, og so var abbi eisini.

GUNHILD:

Hvussu vóru tygum og mamma, vóru tit heilt góð?

SIGVALDUR:

Betri hjón hava ikki verið enn vit bæði.